

מד:

גמ' מנא הני מימי' משום דכמינ צישראל קא בעי: ואימא רבובת הורתה ולידתה בקדושה הויה ישראלית מעלייתא היא.

עין משפט ונר מצוה

מסורת הש"ס

16 עליל ת. 2) ועליל ת: חיבת רב גלוי כר... 17) ודברס אלא... 18) ודברס אלא... 19) ודברס אלא... 20) ודברס אלא... 21) ודברס אלא... 22) ודברס אלא... 23) ודברס אלא... 24) ודברס אלא... 25) ודברס אלא... 26) ודברס אלא... 27) ודברס אלא... 28) ודברס אלא... 29) ודברס אלא... 30) ודברס אלא...

מנא הני מימי' משום דכמינ צישראל קא בעי: ואימא רבובת הורתה ולידתה בקדושה הויה ישראלית מעלייתא היא. מימיה דגבי חלינה דדרשנין (יבמות דף קז.) מונקרת שמו צישראל דאין כשר לרין חלינה עד שיהא אביו וזמנו מישראל אלמא ממעטי

מנא הני מימי' משום דכמינ צישראל קא בעי: ואימא רבובת הורתה ולידתה בקדושה הויה ישראלית מעלייתא היא. מימיה דגבי חלינה דדרשנין (יבמות דף קז.) מונקרת שמו צישראל דאין כשר לרין חלינה עד שיהא אביו וזמנו מישראל אלמא ממעטי

תורה אור השלם

- 1. והוציאו את הערער אל פתח בית אביה וסקלوه אבשי עירה... 2. ועשו אתה ואתה כפי... 3. אם קאן ימאן אביה... 4. ואם אמת היה הדבר... 5. וזה לא נמצאו בתולות... 6. ודברס אלא... 7. ודברס אלא... 8. ודברס אלא... 9. ודברס אלא... 10. ודברס אלא...

גמ' מנא הני מילי. שהורטה שלא בקדושה ולידתה בקדושה

במקלה: ומסה. וסקלה כל אנשי עירה באבנים ומתה והיא ומתה קרא ימורה הוא: צישראל. כי עשתה נבלה בישראל: מאן ימאן. בצמחה הכתוב מדבר לגבי מליכתה וזו היא ימאן וכבוד וזו היא ימאן כי אביה קיים וממאן בין שאין אביה קיים והיא ממאנת אלמא אע"ג דכתיב באונס ונתן לאבי הנערה (שם) ואונס ומפתח מהדרי גמרי מתייבב קנס איתומה וכי מיימא לאביה וזו לעומת והוא (אבל לגבי מולא ש"ר לא אמרנאין הכא נמי לאו יתומה משמע מריבו אלל דבין היא ובין אביה יכולין לעכב דלחמריקן כאלו נערוה (ועל דף עט:) ויתומה לא אמרנאין הכא אלל דקבירא ליה לתנא דלביה דקאמר קרא לאו למעוטי יתומה אלל למימרא דקנסה לאביה ולא לעומת והוא (אבל לאביה האמור במולא שם רע) (דברים כג:) הוא מופיע בו. הא יתומה דקאמר תנא: כנא עליה ואח"כ נתיממה. ולעולם אפי' הנער למעוטי יתומה: בין בקנס אפי' כגדולה שם רע רכא אמר חיוב. המולא שם רע על היתומה: מופיע אפי' כי הולא שם רע על בתולה ישראל ולא כסולא גרים. והא בתולה גרים יתומה היא דרממנא אפקריה לזרעיה דמלרי' כש חמור דכתיב (ויחזקאל כג) זרמת סוסים וזרמתם והוא לשון חכמת וזע הורס כוסם מיס ואצטרין קרא למעוטי אי אמרת בשלמא יו': נערה מלא דבר סכסוב. ככל מקום כתיב נער וקאן כתיב נערה מלא להוציא את הקטנה: אלל כאן נערה בו. אלל האי דכתיב מלא לא ללמד על עמו כו' ולהוציא את הקטנה דכלאו הך דרשא אצטרין את הקטנה דמנחמא דלאו נערה שמתיה שמתיה בבת חסר לומר שאף הקטנה במשמע והכי

גמ' מנא הני מילי. שהורטה שלא בקדושה ולידתה בקדושה

במקלה: ומסה. וסקלה כל אנשי עירה באבנים ומתה והיא ומתה קרא ימורה הוא: צישראל. כי עשתה נבלה בישראל: מאן ימאן. בצמחה הכתוב מדבר לגבי מליכתה וזו היא ימאן וכבוד וזו היא ימאן כי אביה קיים וממאן בין שאין אביה קיים והיא ממאנת אלמא אע"ג דכתיב באונס ונתן לאבי הנערה (שם) ואונס ומפתח מהדרי גמרי מתייבב קנס איתומה וכי מיימא לאביה וזו לעומת והוא (אבל לגבי מולא ש"ר לא אמרנאין הכא נמי לאו יתומה משמע מריבו אלל דבין היא ובין אביה יכולין לעכב דלחמריקן כאלו נערוה (ועל דף עט:) ויתומה לא אמרנאין הכא אלל דקבירא ליה לתנא דלביה דקאמר קרא לאו למעוטי יתומה אלל למימרא דקנסה לאביה ולא לעומת והוא (אבל לאביה האמור במולא שם רע) (דברים כג:) הוא מופיע בו. הא יתומה דקאמר תנא: כנא עליה ואח"כ נתיממה. ולעולם אפי' הנער למעוטי יתומה: בין בקנס אפי' כגדולה שם רע רכא אמר חיוב. המולא שם רע על היתומה: מופיע אפי' כי הולא שם רע על בתולה ישראל ולא כסולא גרים. והא בתולה גרים יתומה היא דרממנא אפקריה לזרעיה דמלרי' כש חמור דכתיב (ויחזקאל כג) זרמת סוסים וזרמתם והוא לשון חכמת וזע הורס כוסם מיס ואצטרין קרא למעוטי אי אמרת בשלמא יו': נערה מלא דבר סכסוב. ככל מקום כתיב נער וקאן כתיב נערה מלא להוציא את הקטנה: אלל כאן נערה בו. אלל האי דכתיב מלא לא ללמד על עמו כו' ולהוציא את הקטנה דכלאו הך דרשא אצטרין את הקטנה דמנחמא דלאו נערה שמתיה שמתיה בבת חסר לומר שאף הקטנה במשמע והכי

גליון הש"ס

גמ' הא כתיב ואם אמת... עי' מוס' סנהדרין ט"ז ע"ב... ד"ה ויבא:

בוסף רש"י

המוציא שם רע על הקטנה. לא מלמא לנמן בתוליס. פטור דמעוטי איתו מלא ספק ומתו דלמי הכהני. מלא כתיב וישיב... 1. אלל כאן נערה... 2. אלל כאן נערה... 3. אלל כאן נערה... 4. אלל כאן נערה... 5. אלל כאן נערה... 6. אלל כאן נערה... 7. אלל כאן נערה... 8. אלל כאן נערה... 9. אלל כאן נערה... 10. אלל כאן נערה...

ליף כאן נערה כאן שאי אפשר קטנה כתיב מלא הא

למדת של מקום שנכתב חסר אף הקטנה במשמע כגון באונס ומפתח: שלם נדחה. נתיממה נערה המאורסה: כאלו לה עדים נכדים חמיה. לאחר שניסת: שניסה נכדים אביה. באירוסיין: סוקלין: ולידתה בקדושה: ולידתה בקדושה הויה ישראלית מעלייתא היא. מימיה דגבי חלינה דדרשנין (יבמות דף קז.) מונקרת שמו צישראל דאין כשר לרין חלינה עד שיהא אביו וזמנו מישראל אלמא ממעטי

גמ' מנא הני מילי. שהורטה שלא בקדושה ולידתה בקדושה

במקלה: ומסה. וסקלה כל אנשי עירה באבנים ומתה והיא ומתה קרא ימורה הוא: צישראל. כי עשתה נבלה בישראל: מאן ימאן. בצמחה הכתוב מדבר לגבי מליכתה וזו היא ימאן וכבוד וזו היא ימאן כי אביה קיים וממאן בין שאין אביה קיים והיא ממאנת אלמא אע"ג דכתיב באונס ונתן לאבי הנערה (שם) ואונס ומפתח מהדרי גמרי מתייבב קנס איתומה וכי מיימא לאביה וזו לעומת והוא (אבל לגבי מולא ש"ר לא אמרנאין הכא נמי לאו יתומה משמע מריבו אלל דבין היא ובין אביה יכולין לעכב דלחמריקן כאלו נערוה (ועל דף עט:) ויתומה לא אמרנאין הכא אלל דקבירא ליה לתנא דלביה דקאמר קרא לאו למעוטי יתומה אלל למימרא דקנסה לאביה ולא לעומת והוא (אבל לאביה האמור במולא שם רע) (דברים כג:) הוא מופיע בו. הא יתומה דקאמר תנא: כנא עליה ואח"כ נתיממה. ולעולם אפי' הנער למעוטי יתומה: בין בקנס אפי' כגדולה שם רע רכא אמר חיוב. המולא שם רע על היתומה: מופיע אפי' כי הולא שם רע על בתולה ישראל ולא כסולא גרים. והא בתולה גרים יתומה היא דרממנא אפקריה לזרעיה דמלרי' כש חמור דכתיב (ויחזקאל כג) זרמת סוסים וזרמתם והוא לשון חכמת וזע הורס כוסם מיס ואצטרין קרא למעוטי אי אמרת בשלמא יו': נערה מלא דבר סכסוב. ככל מקום כתיב נער וקאן כתיב נערה מלא להוציא את הקטנה: אלל כאן נערה בו. אלל האי דכתיב מלא לא ללמד על עמו כו' ולהוציא את הקטנה דכלאו הך דרשא אצטרין את הקטנה דמנחמא דלאו נערה שמתיה שמתיה בבת חסר לומר שאף הקטנה במשמע והכי

יתומה היא. א"א בשלמא בישראל כתיב פטורין קרא למעוטי גרים. אלא א"א אמרת בישראל פטורין גרים מיבבי' אלא לאו ש"מ בישראל חיוב ואפי"ם שבא עליה בעודה יתומה ואביה לאו דוקא דרבינון פסאן ימאן: והלכתא כרבא ומתני' דתנן שיהיה י"ל קנס והואסן חיוב והמפתח פטור אפי"ם שבא עליה בעודה יתומה: